

bedret deres arbejdsforhold, om at få forbedret kontrollen med virksomheder, som udøver vagtvirksomhed, om at få forbedret de krav til autorisation, som skal finde sted, og alle de andre ønsker, som de har fremsat. Det er rent faktisk krav og ønsker, som møder velvilje her i Folketinget.

Nu skal man jo nok høre godt efter, når man genhører ministerens tale eller læser den, eller hvad man gør, for der var jo ting, der ikke var med, i forhold til det beslutningsforslag, som jeg på vegne af Socialdemokraterne har fremsat. Jeg synes faktisk, som også hr. Morten Østergaard så fremragende fremhævede det, at man bare skulle vedtage beslutningsforslaget her i Folketinget, så man var sikker på, at arbejdet var forankret her. Det er alligevel os, der i den sidste ende skal revidere reglerne, og det er også her hos os, at vi i givet fald vil kunne holde styr på, hvad det præcis er for ting, der skal diskuteres. Noget af det, som vi mangler at få svar på, er, hvad man har tænkt sig at gøre i forhold til forskellen på offentlige og private vagter. Men der er behov for at se på hele området med vagtvirksomhed.

Historien om forslaget er sådan set ikke, at det er mig eller Socialdemokraterne, der skal æres. Det var vagt- og sikkerhedsfunktionærerne, Dansk Funktionærforbund, som er medlem af LO, som helt tilbage i 2005 henvendte sig til Retsudvalget, var i foretræde og meddelte nogle ønsker, som man havde. Der blev dengang stillet en masse spørgsmål, som blev afvist af den daværende justitsminister, fru Lene Espersen. Det er de spørgsmål og de svar, jeg har arbejdet videre med, og derfor kan jeg svare Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe, at det forslag, som jeg har tilladt mig at underskrive mig som pennefører for, i vid udstrækning er et forslag, som er sammenskrævet af de spørgsmål og de ønsker, som blev fremsat af den samlede sikkerhedsbranche.

Jeg synes, det er meget vigtigt at fremhæve, at det var en samlet sikkerhedsbranche, som dengang tilbage i 2005 rettede henvendelse til Folketinget, og som altså ikke følte, at de fik den hjælp og den opbakning, som de ønskede, men som nu får den, kan jeg så forstå, ikke ved min hjælp, men fordi regeringen allerede har ønsket rent faktisk at honorere den henvendelse, som jeg ved der har været, og det møde, der var i september.

Det glæder mig usandsynligt meget, at regeringen er kommet på andre og bedre tanker, og

at man nu nedsætter en arbejdsgruppe, men jeg må sige, at jeg havde foretrukket, at man havde valgt bare at stemme for dette beslutningsforslag, som jo bare går på, at man skal fremsætte forslag til nogle reviderede regler for vagtvirksomhed, herunder således, at der indføres skærpede krav til godkendelse af vagter, der beskæftiger sig med værditransporter, og således, at der stilles fuldt ud de samme autorisations-, godkendelses- og uddannelsesmæssige krav til offentlig vagtvirksomhed og vagtvirksomhed, der udføres i privat regi. Det, der kommer nu, når arbejdsgruppen er færdig, vil ikke være identisk med det, som jeg har foreslået på vegne af vagt- og sikkerhedsfunktionærerne, men det vil være et skridt i den rigtige retning.

Jeg havde selvfølgelig ønsket, at regeringen havde haft mod til at indrømme, at der nu faktisk var nogle, der havde fundet en sag, man selv havde smølet lidt med. Og det havde jo ikke gjort noget, når nu der endda også er kommet en ny minister på området, at man havde sagt, at der nu faktisk er en anderledes politisk opbakning til det forslag, som egentlig ikke kommer fra Socialdemokraterne, men fra vagt- og sikkerhedsbranchen. Det har man så ikke ønsket, fordi man syntes, det kunne være sjovere, at det var regeringen, der fremsatte forslaget.

Hvem der skal have æren, og hvem der skal fremsætte forslaget, er jeg sådan set ligeglad med, så længe situationen for vagterne og for de borgere, der møder vagterne, bliver forbedret. Det bliver den nu, kan jeg forstå, om end vi ikke kan være sikre på, at det går lige så hurtigt, for nu skal vi først afvente en arbejdsgruppe, dernæst skal der være en behandling, og så skal man finde en løsning. Man kunne sådan set have slået to fluer med ét smæk ved bare at stemme for forslaget, få udarbejdet reglerne, få dem bearbejdet i Folketinget, så havde man været køreklar langt, langt hurtigere.

Men jeg vil glæde mig over, at jeg udelukkende har modtaget positiv respons, og jeg vil glæde mig over tilslutningen fra alle partier, Dansk Folkeparti, De Konservative, De Radikale, Enhedslisten og SF. Alle, som har haft ordet, har været positive, og jeg er sikker på, at man i vagt- og sikkerhedsbranchen vil lytte nøje til det, og at man vil være meget begejstret for, at der her i Folketinget har været så stor lydhørhed over for et krav, man har rejst i årevis, men som man ikke før nu har haft mulighed for at komme igennem med.